

hvad der kunde gjøres for at lette den haarde Skæbne, der er overgaaet den gamle Stad Ribe. Det er muligt — jeg siger ikke, det er vist eller sikkert — at en Sidebane til Ribe vilde stille denne By noget gunstigere, men det er dog tvivlsomt, om Stillingen vil blive ligesaa gunstig for Ribe, naar Banen bliver forlænget Syd paa. Det fremgaaer ogsaa af Lovforslaget og af de samme ledsagende Motiver, at Regjeringen har havt Diet henvendt paa Ribes nuværende Stilling og paa dens Fremtid, samt at den har tænkt paa i en ikke langt bortliggende Tid, naar Stam-banen var fuldført, at fremkomme med et Forslag om Bevilling til Anlæg af en Bane til Ribe. Som Indenrigsminister, under hvis directe Bestyrelse Jernbaniene ere henlagte, kan jeg ogsaa føle mig foranlediget til at ønske en Sidebane til Ribe, ikke just fordi der kan ventes nogen betydelig Tilførsel til Ribe By, men for den større Trafik, der kan ventes fra Ribes danske Opland og fra de tilstødende nordflesvigiske Districter, en Trafik, der altid kan have sin store Betydning for Forrentningen af den sydjydske Overbane og de Capitaler, som anvendes paa Anlægget af Esbjerg Havn. Naar Regjeringen, naaget Indenrigsministeren har betragtet Sagen med saadanne Vine og fra et saadant Standpunkt, ikke er fremkommen med et Forslag om en Bane til Ribe, har den maattet nære store Betænkkeligheder i saa Henseende, og disse Betænkkeligheder have udelukkende været af finantfiel Natur. Paa et Tidspunkt, da der kan være fuld Anledning til at iagttage den strengeste Deconomi, og da det i det Hele taget bliver lagt Regjeringen — og det meget indtrængende og alvorligt — paa Sinde af den bevilligende Magt, at den skal være oeconomisk, har man havt Betænkkelighed ved her at fremkomme med Forslag om en Bevilling af den Størrelse, som Anlægget af en Bane til Ribe vilde medføre. Det ærede Udvalg er gaaet ud fra, at, naar Ribe ikke fik en Sidebane, samtidigt med at Esbjerg Havn og den jydsk Sydbane bleve anlagte, vilde Ribe derved blive stillet meget ugunstig; den vilde derved komme til at gaae meget mere tilbage, end den er gaaet i de senere Aar, saaledes at det ikke i

Fremtiden vilde kunne nytte at gjøre Noget for Ribe, eller den vilde i ethvert Fald kræve meget store Offre. Jeg troer, at man noget overvurderer Følgerne af Nægtelsen af en Sidebane til Ribe. Naar den sydjydske Overbane faaer den Retning, der er foreslaaet af Regjeringen og anbefalet af det ærede Udvalg, vil Ribe komme i en Afstand fra den nærmeste Station af 2 1/2 Meil, men det er virkelig ikke nogen overordentlig lang Afstand. Indvaanerne der vilde uden meget store Udgifter kunne transportere deres Producter og Varer til Bramminge Station og tage deres Producter, som blive tilførte Ribe, fra Jernbanen, men det er heller ikke dette, som Ribes Indbyggere befrygte. Det, de frygte for — jeg troer, det er udtalt af den ærede Ordfører og vistnok ogsaa af den ærede Rigsdagsmand, som sidst talte — er Etableringen af store Handelsetablissementer i Nærheden af Stationen, og derfor troer jeg ogsaa, at Ribe vilde have stillet mindre stærke Forbringere om at blive forbunden med Sydbanen, naar man havde valgt Linien ad Kongeaa-dalen og Gredstedbro, thi i saa Fald var den Ribe nærmest liggende Station kommen til at ligge indenfor Ribe Kjøbstads Sikkerhedsbelte, nemlig 1 1/2 Meil fra Ribe. Der kunde da altsaa ikke opstaa disse Handels-etablissementer, som Ribe Handelnde saa meget befrygte, og dette er ganske vist et Hensyn, som har sin Betydning, men som man dog heller ikke maa lægge for stor Vægt paa. Hvad ligger nemlig nærmere for Ribe Kjøbmænd, naar den af Regjeringen foreslaaede Linie bliver valgt, end at de itide bemægtige sig Pladsen ved Bramminge og der etablere deres Filialer, hvor de kunne føre deres Handel. — Der er fra Regjeringens Side kommet Forslag om at bygge denne sydjydske Bane for den vestjydske, og jeg hørte for en Indvending fra den ærede Rigsdagsmand (Dauber) imod, at den havde gjort dette, idet han udtalte, at den ikke var berettiget dertil, men det kan jeg ikke indrømme. Jeg troer ikke, at Regjeringen har været bunden ved den Følgeorden, hvori disse forskjellige Banestrafninger staae opførte i Loven af 24de April 1868, og naar man er gaaet til at anlægge Es-